

jeg kan ikke tilraade at gaa yderligere, end Forholdene i Ojeblikket træde og vilde gøre nyttigt.

Et mere almindeligt Spørgsmaal er jo ogsaa det, om Forfuddene til Sygekasserne og Alderdomsforsørgelsen. Der er her to Spørgsmaal. Det ene er Spørgsmaalet om Udbetaling af samtlige Midler, som man overhovedet har forudsat skulde komme til Anvendelse, ubetinget i senere Aar. I den Henseende henholder jeg mig til min tidligere Udtalelse, at det er en ukendt Bøstering paa Finansloven, og jeg har ikke sagt, at jeg vilde gaa med dertil, men jeg har indskrænket mig til, hvad der for Ojeblikket foreligger, nemlig det mindre korrekte i den Maade, hvorpaa man har forudsat, at det kunde gøres. Jeg vil ikke give den ærede Ordfører noget som helst Røst om at gaa med paa en anden Maade, thi i og for sig komme vi da ind under Forudsætninger, som vi aldrig have været under, da vi fik de paagældende Love vedtagne og førte ud i Livet; men den ærede Ordfører ved ogsaa meget godt, at Spørgsmaalet er i første Række finansielt, og jeg ved ikke, at vi under andre Forhold have baaret os saaledes ad, at naar en Post overhovedet har staaet paa en Finanslov, og man ikke har benyttet den, kan den ubetinget komme til Udgift senere, og jeg tror heller ikke, at Finansudvalget vil tage Konsekvenserne heraf. Den ærede Ordfører talte om Udbetaling af Forskud til Sygekasser. Jeg anser det for aldeles unødvendigt. Der er stor Forskel paa Sygekasserne og Alderdomsforsørgelsen. Paa Alderdomsforsørgelsen gives der, lad os sige i Marts, et Forskud. Det kommer til endelig Opgørelse, naar Kommunalregnskabet endelig er revideret, men Sygekasserne kunne vi allerede i Marts dette Aar give fuldt Bidrag for hele det foregaaende Kalenderaar, saa der behøves ikke noget Forskud eller med andre Ord, det Bidrag, der skal ydes til Sygekasserne, kommer til endelig Udbetaling paa samme Tid, som Forskuddet kommer til Udbetaling for Alderdomsforsørgelsen, og derfor kan jeg ikke se, hvorledes der skulde blive Plads til et saadant Forskud. Altsaa, hvis der er Sygekasser, der i afvigte Kalenderaar have haft Brug for Statstilskud, saa saa de det allerede i Marts i Aar, forudsat at de have deres Regnskaber og Papirer i Orden, og det er meget let at have det.

Hvad Husmandsbevillingerne angaar, henholder jeg mig til, hvad jeg tidligere har tilladt mig at udtale; jeg anerkender, at Bevillingen kan gøre Nytte, men den er virke-

lig ret ny, den er to Aar gammel i sin nuværende Form, og det er bedst, at Forholdene fæstne sig lidt endnu, og at vi komme til at undersøge Sagen nærmere. Den ærede Ordfører lægger saa megen Vægt paa, at der er en hel Del Vandboforeninger, som have ønsket Pengene, ligesom at en hel Del Kommuner have ønsket Forskud paa deres Tilskud. Ja, det tror jeg nok. Vis mig et Tilfælde, hvor vedkommende, der skulde have Pengene, ikke ønskede Forskud eller større Bevillinger, saa vil jeg takke den ærede Ordfører, men at de, som skulde have godt af Midlerne, ønskede at saa saa mange Penge som muligt og saa store og tidlige Forskud som muligt, er ikke hynderlig overbeviende for mig, jeg tror, man maa se selvstændigt og kritisk paa den Slags Forhold. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Strib mente den ærede Ordfører, at jeg havde troet, Udvalget havde erkendt, at det var kommet ind paa en gal Vej. Nej, desværre, det har Udvalget ikke erkendt, og det har jeg heller ikke bildt mig ind, at det har gjort. Nej, jeg mener, Udvalget er kommet ind paa en mindre heldig Vej, og jeg beklager, at det har taget Konsekvenserne deraf ved ogsaa at nægte en Bevilling, som jeg vilde have sat Pris paa at saa.

Med Hensyn til Stationsstarke, Portører o. s. v. har jeg virkelig ikke Grund til endogsaa kun at være mellemfornøjet, som det ærede Medlem sagde, over det Forslag, som vel bliver vedtaget. Jeg er ikke gaaet til et Kompromis med Udvalget, men da Udvalget var saa yderliggaaende, at det endogsaa vilde nægte et Beløb, som behøvedes til Folk, der vare ansatte, og forlangte, at jeg skulde afstedige Folk, uagtet der er en betydelig Udvidelse af Statsbanedriften, f. Eks. Hobro-Løgstørbanen, saa leverede jeg Materialet saaledes, at man kunde overbevise sig om, at det var urigtigt at gaa saa vidt; men at jeg skulde være fornøjet med at beholde, hvad jeg har i Ojeblikket, naar bitterlig Statsbanedriften udvides med Hobro-Løgstørbanen, det kan man ikke forlange. Jeg beklager Rebsøttelsen, men jeg skal se at komme igennem, saa godt jeg kan. Videre kan jeg ikke sige om den Ting.

Der er endelig de interessante tre Havnespørgsmaal, Rønne Havn, Gudhjem Havn og Suelsminde Havn. Rønne Havn er der ikke stort mere at tale om. Der er ikke nogen væsentlig Uenighed til Stede, og jeg har sagt om det Underændringsforslag, at man kan vedtage det, om man vil, thi det er en Skønssag, hvor stor Summen skal være. For Gudhjem Havns Vedkommende fik vi Oplysninger hos et æret Medlem fra